

Inger Støjbergs tale ved Venstres landsmøde

Taler

Inger Støjberg
Næstformand for Venstre

Dato

16. november 2019

Sted

Herning

Omstændigheder

Venstres landsmøde 2019

Kære landsmøde

Tak for tilliden til, at jeg er næstformand for vort parti! For det er nemlig vort parti. Et parti med lange og stolte traditioner. Et parti fyldt med engagerede mennesker, der alle bidrager.

Det viser sig i alle former og afskygninger: i vælgerforeningen, i kommunalbestyrelsen, regionsrådet, Folketinget eller Europa-Parlamentet.

Men også når man sidder og snakker med kollegaerne på sit arbejde, eller man sidder i sportshallens kantine sammen med kammeraterne efter badminton, til hvem man for længst har erklæret sig som inkarneret Venstre-mand.

I Venstre tager vi sammen et ansvar og trækker samfundet mod en mere borgerlig og liberal retning. Men vi gør det også med alle vore forskelligheder. Forskelligheder, fordi vi har noget forskelligt med i bagagen.

Og netop forskellighederne gør os stærkere, når vi respekterer dem og accepterer, at der skal være plads til at se lidt forskelligt på tingene en gang imellem.

For sådan er Venstre også: den gode debat på arbejdspladsen, den gode diskussion hen over middagsbordet.

Nogle gange er man bare ikke helt enig om alt i et parti. For det er jo altså ikke sådan, at man fra første minut, når man melder sig ind, er 100 procent enig i alt, hvad der står i partiprogrammet, og hvad der bliver fremlagt af politiske udspil.

Bølgerne går derfor også nogle gange højt, når personligheder med meninger støder sammen, men det er jo altså også lige præcis der, at tingene kan flytte sig.

Og helt ærligt; nogle af de partikolleger, som jeg kan være allermest uenig med, er altså nogle gange nogle af de personligheder, som jeg efter alle diskussionerne sætter meget stor pris på.

Alt dette gør os stærkere og klogere – så længe at kærligheden til vort parti er stor. Og det er den for alle os, der sidder her i dag!

Vi er vilde med Venstre. Vi er stolte over alt det, vi som parti har sat vores tydelige præg på i Danmark og i Europa. Vi holder inderligt af vores historie, vi er stolte af vore resultater, og alle holder af dem, som vi har fået som venner og kolleger i organisationen eller i byrådet.

Vi skal derfor også passe rigtig meget på med ikke at pille personlighederne ud af hinanden.

Jeg sagde lige før, at vi er vilde med Venstre. Men vi er ikke vilde med den tid, som vi har været igennem op til det ekstraordinære landsmøde, for det er ingen hemmelighed, at vi har været igennem en forfærdelig tid – og det skal vi lære af.

Vi skal lægge fortiden bag os.

Men vi skal lære af fortiden.

Vi behøver ikke tale om det hele tiden, men der skal være plads til at fordøje det. Jeg har lært meget af det, og det er min klare opfattelse, at det samme har alle andre.

Venstre skal være et parti i balance.

Jakob og jeg er gået i gang med at planlægge, hvordan den fremtidige politikudvikling skal være.

Det er ikke, fordi at Venstre nu skal til at være et helt nyt parti med en helt ny politik. For Venstre har masser af politik på hylderne. Og det er tilmed god politik. Men vi skal ikke gå i stå, og derfor skal der hele tiden politikudvikles.

På nuværende tidspunkt rejser jeg rundt til i alle dele af landet for at besøge alle forretningsudvalgsmedlemmer, enten hjemme i privaten eller på deres arbejde, alt efter hvad der passer bedst.

Så jeg kan sige jer, at Opel Mokkaen får kørt nogle kilometer. Og der bliver hørt nogle lydølger og drukket noget Cola Zero på landevejene.

Og Mokkaen kommer altså ikke til at stå stille i nærmeste fremtid. Det kan jeg roligt love.

Vi skal nemlig alle i gang med politikudviklingen, og det bliver rigtigt godt og spændende for os alle sammen.

På mit eget ordførerområde, retspolitikken, der er det sådan, så vi skal i gang med at forhandle et nyt politiforlig. Hvornår ved vi ikke helt, for det er med det, som det er med som så meget andet; den socialdemokratiske regering har også syltet disse forhandlinger.

Det er åbenbart gået op for Mette Frederiksen, at det er noget sværere at være i regering, end hun ellers gav udtryk for, mens de var i opposition. Sådan bliver vi alle klogere, og nu er turen så kommet til Mette Frederiksen.

Nå, tilbage til politiet. Langt langt de fleste danskere har et positivt syn på politiet. Og med god grund! Vi har et meget dygtigt politi i Danmark, og dansk politi er borgernes beskyttere. Politiet skaber tryghed. De hjælper os, når vi står i en svær situation; hvis vi har været udsat for et indbrud, en voldsepisode eller et trafikuheld.

For langt de flestes vedkommende er det heldigvis kun ganske få gange i livet, at vi har brug for politiet. Og vi har derfor også alle en berettiget forventning om, at politiet så rent faktisk også kommer, når vi kalder. Sådan er det desværre ikke altid i dag, og det skal der rettes op på i de kommende forhandlinger. Ellers smuldrer tilliden til politiet, og det må ikke ske.

Alle de politifolk, som jeg kender – og det er jo en del – er blevet en del af politiet med et ønske om at være borgernes beskytter, og det skal vi sikre, at de har grundlaget for at kunne opfylde. For det er ikke kun uholdbart for borgerne, når politiet ikke kommer, når der bliver ringet. Det er også utilfredsstillende for den politimand, der ønsker at udfylde rollen som borgernes beskytter, hvis han ikke har tid til at rykke ud og hjælpe.

Derfor skal vi prioritere det nære politiarbejde, for det er helt afgørende for tilliden til politiet – nu og fremover.

Til de kommende forhandlinger skal Venstre ikke komme tomhændet. Vi skal være stærke på retspolitikken, og derfor vil jeg drage på en lille turne rundt i landet, hvor der bliver mulighed for jer medlemmer at komme med input til vores politik på området.

Vi skal være et parti i balance med os selv, og så skal vi være et parti, der skaber balance. Balance i Danmark og balance i livet.

Vi skal have et Danmark i balance. Vi skal have et Danmark, hvor man kan leve et liv med mening i alle dele af landet. Og det skal ikke være svært at få hverdagen til at glide let.

Der må ikke være for langt til den nærmeste skole, politiet skal komme, når man kalder, og alle skal kunne få lægebehandling tæt på, hvor de bor.

Det er det Danmark, jeg ønsker. Et Danmark, hvor man kan være stolt af sin egn, uanset hvor i landet man bor.

Som I ved, så er jeg fra det midt- og vestjyske – Hjerl – for at være helt præcis. Når jeg kører hjem til min mor, så er jeg ikke sådan decideret plaget af opkald på min telefon, for mobilmaster rækker slet ikke så langt. Der er døde områder. Sådan skal det ikke være.

Regeringen fremlagde i sit finansforslag at sløjfe den Bredbåndspulje, som vi indførte. Og som har været en kæmpe succes – og har sikret bredbånd til de steder, hvor det ellers ikke var muligt.

Derfor er Venstre – med blandt andet Troels Lund Poulsen i spidsen – gået til kamp for at få forsyningsminister Dan Jørgensen til at indse, at puljen er vigtig.

I Danmark skal ingen områder være døde. Og i Danmark skal ingen områder være øde.

Det var også derfor, vi i vores regeringstid arbejdede på at få et Danmark i balance.

Det var derfor, vi begyndte udflytningen af 8.000 statslige arbejdspladser. Der er faktisk aldrig blevet flyttet så mange statslige arbejdspladser før.

Og det gør en forskel, når Forsyningstilsynet flytter til Frederiksværk, og Civilstyrelsen flytter til Viborg. Det får lokalsamfund til at blomstre, og det giver liv i forretningerne. Statslige arbejdspladser gør det selvfølgelig ikke alene, men det er et godt supplement.

Det var også derfor, vi sænkede færgepriserne til de danske øer. Så det kan lade sig gøre at arbejde på fastlandet, selv om man bor på en ø og omvendt. Og så familie og venner kan se hinanden, selv om der er vand imellem dem.

Det var også derfor, vi liberaliserede planloven, så kommunerne får mere frihed. Frihed til byudvikling, frihed til at give rum til virksomhederne. For i landområderne er der bare mere plads, og det skal vi benytte os af.

Men vi er ikke i mål endnu.

Venstre vil gerne have landdistrikterne til at blomstre endnu mere op, vi vil gerne gøre det nemt, sikkert og trygt at være borger eller virksomhed – også uden for de store byer.

Dermed ikke sagt, at hovedstaden skal være ude i fokus. For det skal den. Det gavner alle, at vi har en stærk hovedstad.

Med andre ord, hele Danmark skal være balance.

Mette Frederiksen har efterhånden mange gange sagt, at hun vil være børnenes statsminister. Nu ved jeg ikke helt præcis, hvad der ligger i at være børnenes statsminister.

Jeg indrømmer, at når man ser ned over ministerlisten, så er flere af dem meget unge, men ...

Jeg er i hvert fald meget sikker på, at de børn, der går på friskoler, ikke tænker på Mette Frederiksen som børnenes statsminister, efter at hun med djævlens vold og magt forsøgte at nedsætte tilskuddet til friskolerne.

Så kære Mette Frederiksen: Hvis du igen – for det var jo anden gang, at du foreslog at sænke tilskuddet til friskolerne. Du gjorde det også i valgkampen, men fortrød heldigvis. Men hvis du en tredje gang vil forsøge at sænke tilskuddet til friskolerne, så spørg lige os til råds først. For vi kommer ikke til at bakke dig op.

Det gør vi ikke, fordi vi ved, hvor fantastisk et supplement de frie skoler er til folkeskolerne.

For Venstre er det ikke et enten eller – det er et både og.

Jeg vil sige det meget meget klart, så både Mette Frederiksen og Pernille Rosenkrantz-Theil kan forstå det: Friskolerne er ikke – som I tror – de riges børns skoler.

Det er skoler for helt almindelige danske familier. Og det er skoler, hvor både tømreren, landmanden og ingeniørens børn mødes, og hvor kompetencer styrkes, og venskaber formes.

De frie skoler binder Danmark sammen.

De frie skoler er med til at skabe balance og sammenhængskraft i Danmark. Derfor skal du, Mette Frederiksen, holde fingrene væk!

Et andet område, hvor der skal være balance, er i udlændingepolitikken.

Vi har en forpligtelse til at sørge for den balance, der betyder, at ikke blot vore generationer kan kende Danmark, men også de kommende generationer kan kende Danmark.

Vi skal med andre ord have en balance i udlændingepolitikken, der gør, at Danmark også er Danmark, når de næste generationer kommer til.

Fundamentet af frihedsrettigheder, som generationer før os har lagt – må ikke skride!

Og vi politikere har i særdeleshed en forpligtelse til at sikre det.

Danmark skal være et åbent land for dem, der kan og vil. Og det er kun ret og rimeligt, at vi kræver, at man indretter sig efter vore værdier, normer og regelsæt.

I Venstre er vi alle enige om, at vi skal værne om de grundlovssikrede rettigheder, for i Danmark er det de demokratiske love, der bestemmer, og ikke en selvbestaltet shariadomstol.

Her har vi ytringsfrihed, så man kan sige og skrive det, man mener, og tegne det, man evner. Man kan endda få det trykt i avisen.

Her har vi religionsfrihed, så man kan dyrke lige den gud, man vil. Det betyder også, at vi skal tage stærk afstand, når jødiske gravsten og symboler bliver udsat for hærværk. Derfor vil jeg også i dag sende en hilsen til de danske jøder. Vi er med jer.

Her i landet vil vi ikke acceptere den slags ting.

Og her i landet har vi ligestilling – piger og drenge, kvinder og mænd er lige meget værd!

Men man kan ikke kræve særrettigheder og påstå, at svømmeholdet skal opdeles eller holde sin pige hjemme fra lejrskole, hvis drengene fra klassen også er med.

Her vil vi ikke have barnebrude, og vi vil endda kæmpe kampen for pigernes

beskyttelse – også når det gør ondt.

I Danmark vælger vi selv, hvem man vil leve sammen med. Hvem vi gifter os med – det kommer hverken far, onkel eller mor ved.

Jeg ved, at mange er bekymrede for, om Danmark forandrer sig for meget i disse år. Det er en bekymring, som jeg deler, og det er en bekymring, som vi skal tage alvorligt. Ellers begår vi samme fejl, som man har gjort i Sverige.

Den svenske elite, det politiske parnas og de svenske medier lukkede øjnene og fordømte befolkningens bekymringer, og det betaler de prisen for i dag. Det kan ikke rettes op, for løbet er kørt.

Vi skal ikke ende som Sverige. Her skal vi ikke have svenske tilstande – her skal vi have danske tilstande.

Vi skal bevare det danske frisind, kæmpe for ligestillingen og skabe balancerne.

Så kære landsmøde, jeg indledte med at sige, at vi skal have et parti i balance. Det er nødvendigt, og det skylder vi hinanden. For der bliver nok at tage fat på i de kommende år.

Før end vi aner, skal vi til stemmeurnerne igen, og optakten til kommunalvalget er gået i gang. Vi skal bruge en del tid på det i morgen, og vi skal ruste os, så Venstre kan stå stærkt i samlet flok.

Snart skal kandidaterne vælges. Og den slags ting tager tid. For det tager tid at vælge et stærkt kandidatfelt.

Jeg er sikker på, at det bliver rigtig godt. Og når det kommer til valgresultatet, så skal det være slut med al den snak om balance.

Der skal vi bare vinde.

Og vinde skal vi også til næste folketingsvalg.

Jeg har tidligere sagt, at jeg vil – om ikke fysisk – så mentalt bære Jakob ind i Statsministeriet. Det er mit mål nummer et.

Men det er ikke kun mit mål – det er vores mål. Det er Venstres mål, og det skal vi hjælpes ad med.

Vejen derhen, den bliver sjov, spændende, til tider lidt besværlig, men det er det hele værd. Og på vej derhen, så skal vi følge vore pejlemærker:

Vi skal fortsætte vores kamp for et friere og bedre samfund.

Vi skal fortsætte kampen for, at det ikke bliver dyrere at være dansker.

Og vi skal fortsætte kampen for en fast og fair udlændingepolitik.

Tak for ordet, og rigtig godt landsmøde.

Kilde

Altinget.dk

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Venstre

Relateret

Inger Støjbergs tale ved Venstres ekstraordinære landsmøde
21. september 2019

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/inger-stoejbergs-tale-ved-venstres-landsmoede-2019>